

Thứ Hai, 9-10-2023. Tuần 27 Thường Niên - Năm A

Tác giả: Don Schwager

Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD. chuyển ngữ

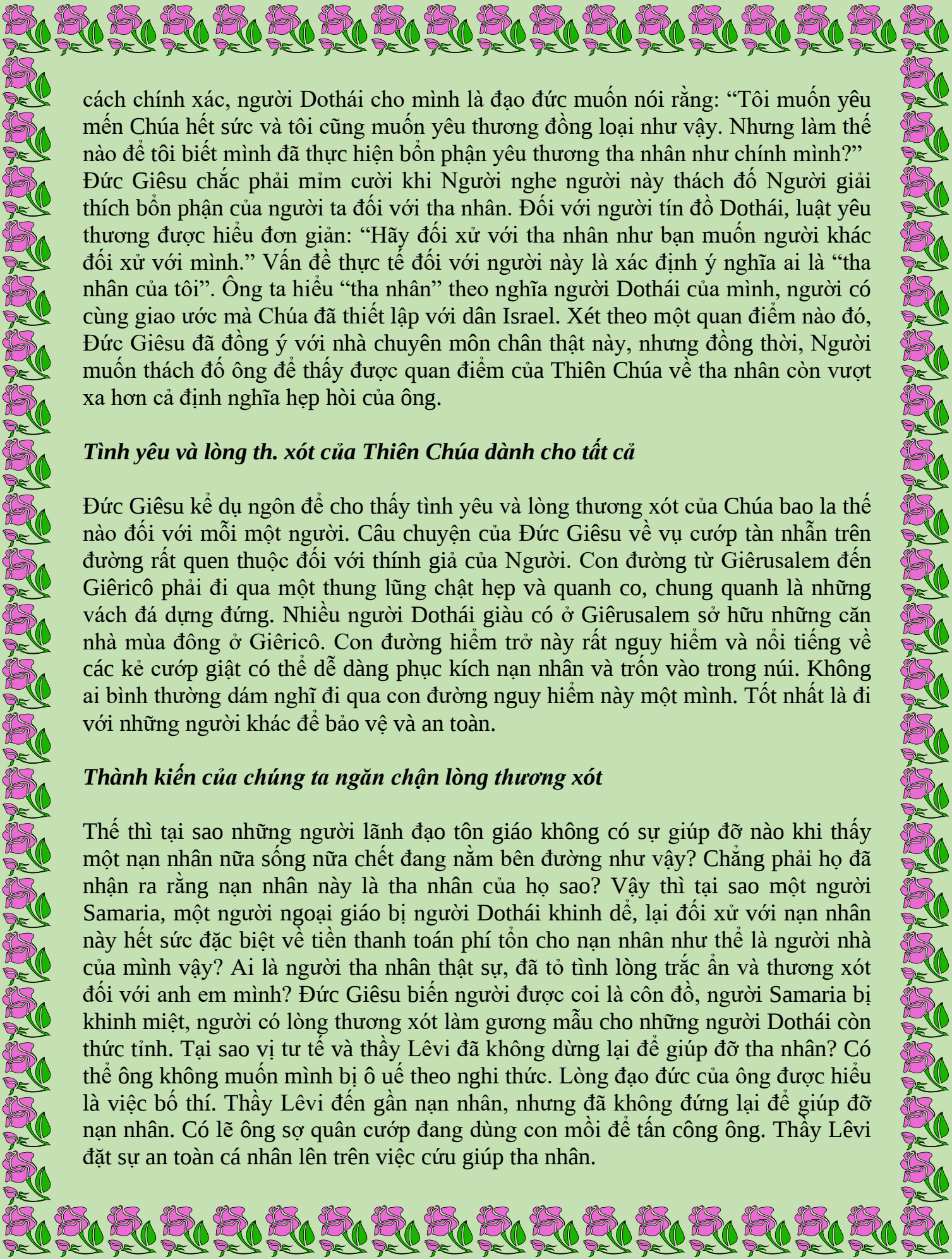
Dịch từ nguồn: <https://dailyscripture.servantsoftheword.org/readings/>

Lời Chúa: **Lc 10,25-37**

²⁵ Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng: "Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?" ²⁶ Người đáp: "Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?" ²⁷ Ông ấy thưa: "Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình." ²⁸ Đức Giê-su bảo ông ta: "Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống." ²⁹ Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giê-su rằng: "Nhưng ai là người thân cận của tôi?" ³⁰ Đức Giê-su đáp: "Một người kia từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-khô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết." ³¹ Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. ³² Rồi cũng thế, một thầy Lê-vi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. ³³ Nhưng một người Sa-ma-ri kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương. ³⁴ Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc. ³⁵ Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: "Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác." ³⁶ Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?" ³⁷ Người thông luật trả lời: "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy." Đức Giê-su bảo ông ta: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy."

Hãy đi và làm như vậy

Suy niệm: Nếu Thiên Chúa là Đấng toàn ái và trắc ẩn, thế thì tại sao lại có quá nhiều đau khổ và sự xấu trên thế gian vậy? Nhiều người theo thuyết bất khả tri từ chối tin Chúa bởi vì vấn đề xem ra không thể chấp nhận này. Nếu Thiên Chúa là tình yêu, thì sự dữ và đau khổ phải bị loại trừ dưới mọi hình thức. Đây là câu trả lời của Chúa đối với tình trạng khó xử của loài người? Dụ ngôn của Đức Giêsu về vụ cướp trên đường cho chúng ta một gợi ý hữu ích. Đức Giêsu kể câu chuyện thương tâm này để trả lời cho người Do thái đạo đức, người chỉ muốn hiểu cách thức để áp dụng giới răn yêu thương của Chúa vào những biến cố thương nhậ của mình. Nói

cách chính xác, người Dothái cho mình là đạo đức muốn nói rằng: “Tôi muốn yêu mến Chúa hết sức và tôi cũng muốn yêu thương đồng loại như vậy. Nhưng làm thế nào để tôi biết mình đã thực hiện bốn phận yêu thương tha nhân như chính mình?” Đức Giêsu chắc phải mỉm cười khi Người nghe người này thách đố Người giải thích bốn phận của người ta đối với tha nhân. Đối với người tín đồ Dothái, luật yêu thương được hiểu đơn giản: “Hãy đối xử với tha nhân như bạn muốn người khác đối xử với mình.” Vấn đề thực tế đối với người này là xác định ý nghĩa ai là “tha nhân của tôi”. Ông ta hiểu “tha nhân” theo nghĩa người Dothái của mình, người có cùng giao ước mà Chúa đã thiết lập với dân Israel. Xét theo một quan điểm nào đó, Đức Giêsu đã đồng ý với nhà chuyên môn chân thật này, nhưng đồng thời, Người muốn thách đố ông để thấy được quan điểm của Thiên Chúa về tha nhân còn vượt xa hơn cả định nghĩa hẹp hòi của ông.

Tình yêu và lòng th. xót của Thiên Chúa dành cho tất cả

Đức Giêsu kể dụ ngôn để cho thấy tình yêu và lòng thương xót của Chúa bao la thế nào đối với mỗi một người. Câu chuyện của Đức Giêsu về vụ cướp tàn nhẫn trên đường rất quen thuộc đối với thánh giả của Người. Con đường từ Giêrusalem đến Giêricô phải đi qua một thung lũng chật hẹp và quanh co, chung quanh là những vách đá dựng đứng. Nhiều người Dothái giàu có ở Giêrusalem sở hữu những căn nhà mùa đông ở Giêricô. Con đường hiểm trở này rất nguy hiểm và nổi tiếng về các kẻ cướp giết có thể dễ dàng phục kích nạn nhân và trón vào trong núi. Không ai bình thường dám nghĩ đi qua con đường nguy hiểm này một mình. Tốt nhất là đi với những người khác để bảo vệ và an toàn.

Thành kiến của chúng ta ngăn chặn lòng thương xót

Thế thì tại sao những người lãnh đạo tôn giáo không có sự giúp đỡ nào khi thấy một nạn nhân nửa sống nửa chết đang nằm bên đường như vậy? Chẳng phải họ đã nhận ra rằng nạn nhân này là tha nhân của họ sao? Vậy thì tại sao một người Samaria, một người ngoại giáo bị người Dothái khinh dể, lại đối xử với nạn nhân này hết sức đặc biệt về tiền thanh toán phí tổn cho nạn nhân như thể là người nhà của mình vậy? Ai là người tha nhân thật sự, đã tỏ tình lòng trắc ẩn và thương xót đối với anh em mình? Đức Giêsu biến người được coi là côn đồ, người Samaria bị khinh miệt, người có lòng thương xót làm gương mẫu cho những người Dothái còn thức tỉnh. Tại sao vị tư tế và thầy Lêvi đã không dừng lại để giúp đỡ tha nhân? Có thể ông không muốn mình bị ô uế theo nghi thức. Lòng đạo đức của ông được hiểu là việc bỏ thí. Thầy Lêvi đến gần nạn nhân, nhưng đã không đứng lại để giúp đỡ nạn nhân. Có lẽ ông sợ quân cướp đang dùng con mồi để tấn công ông. Thầy Lêvi đặt sự an toàn cá nhân lên trên việc cứu giúp tha nhân.

Thiên Chúa mong đợi chúng ta tỏ lòng thương xót như Người

Câu chuyện của Đức Giêsu kể cho chúng ta về tình yêu đích thực dành cho tha nhân là gì? Trước hết, chúng ta phải sẵn sàng giúp đỡ, kể cả khi người khác tự đem lại cho mình vấn đề qua lỗi lầm hay khuyết điểm của chính họ. Kể đến, tình yêu và sự quan tâm của chúng ta để giúp đỡ tha nhân phải thực tế. Các ý ngay lành, bày tỏ lòng thương hại, hay trắc ẩn với người khác vẫn chưa đủ. Cuối cùng, tình yêu của chúng ta dành cho người khác phải phổ quát và bao dung như tình yêu Thiên Chúa. Thiên Chúa không xua đuổi ai mà chẳng để ý quan tâm. Tình yêu Thiên Chúa thì vô điều kiện. Vì vậy, chúng ta phải sẵn sàng làm điều tốt cho người khác vì lợi ích của họ, như Thiên Chúa đã đối với tốt với chúng ta.

Đức Giêsu không chỉ dạy về con đường tình yêu của Thiên Chúa, mà Người còn chỉ cho thấy Thiên Chúa luôn sẵn sàng chia sẻ đau khổ và phục hồi cho chúng ta trọn vẹn sự sống và hạnh phúc biết bao. Đức Giêsu đã chế ngự tội lỗi, đau khổ, và sự chết qua chiến thắng của Người trên thập giá. Cái chết của Người đem lại cho chúng ta sự giải thoát khỏi sự nô lệ tội lỗi và đem lại lời hứa sự sống vĩnh cửu với Thiên Chúa. Người sẵn sàng chia sẻ đau khổ của chúng ta để đem chúng ta tới nguồn mạch sự chữa lành và giải thoát thật sự khỏi tội lỗi và nô lệ. Lòng trắc ẩn thật sự không chỉ cảm thông với những ai đau đớn, nhưng còn phải mang lấy nỗi đau đớn đó trên mình để đem lại tự do và sự phục hồi.

Thánh giá chỉ cho chúng ta tình yêu và sự tha thứ hoàn hảo của Thiên Chúa

Đức Giêsu thật sự cảm thông với hoàn cảnh khó khăn của chúng ta, Người mang lấy gánh nặng tình trạng tội lỗi của chúng ta trên mình. Người bày tỏ cho chúng ta sự sâu thẳm của tình yêu và lòng trắc ẩn của Thiên Chúa, qua việc chia sẻ đau khổ và qua việc dâng hiến mạng sống mình như của lễ đền bù cho tội lỗi chúng ta trên thập giá. Đau khổ của Người là sự cứu độ, bởi vì nó đem chúng ta đến sự chữa lành và phục hồi, và đem lại sự viên mãn của sự sống vĩnh cửu. Thiên Chúa đề cử cho chúng ta sự tự do đích thực, thoát khỏi mọi hình thức nô lệ, tội lỗi, và đau khổ. Con đường đó là con đường kinh qua thập giá của Đức Giêsu Kitô. Bạn có sẵn sàng ôm lấy thập giá Đức Kitô, chịu đau khổ vì Người và hiến mạng sống mình vì yêu thương tha nhân không?

Lạy Chúa Giêsu, chớ gì tình yêu của Chúa luôn luôn là nền tảng của cuộc sống con. Xin Chúa giải thoát con khỏi mọi sự sợ hãi và ích kỷ, để con có thể tự do hiến mình trong sự phục vụ yêu thương đối với tha nhân, thậm chí phải hy sinh tính mạng vì lợi ích của họ.

Thứ Hai, 9-10-2023. Tuần 27 Thường Niên - Năm A - Gn 1, 1-2, 2. 11

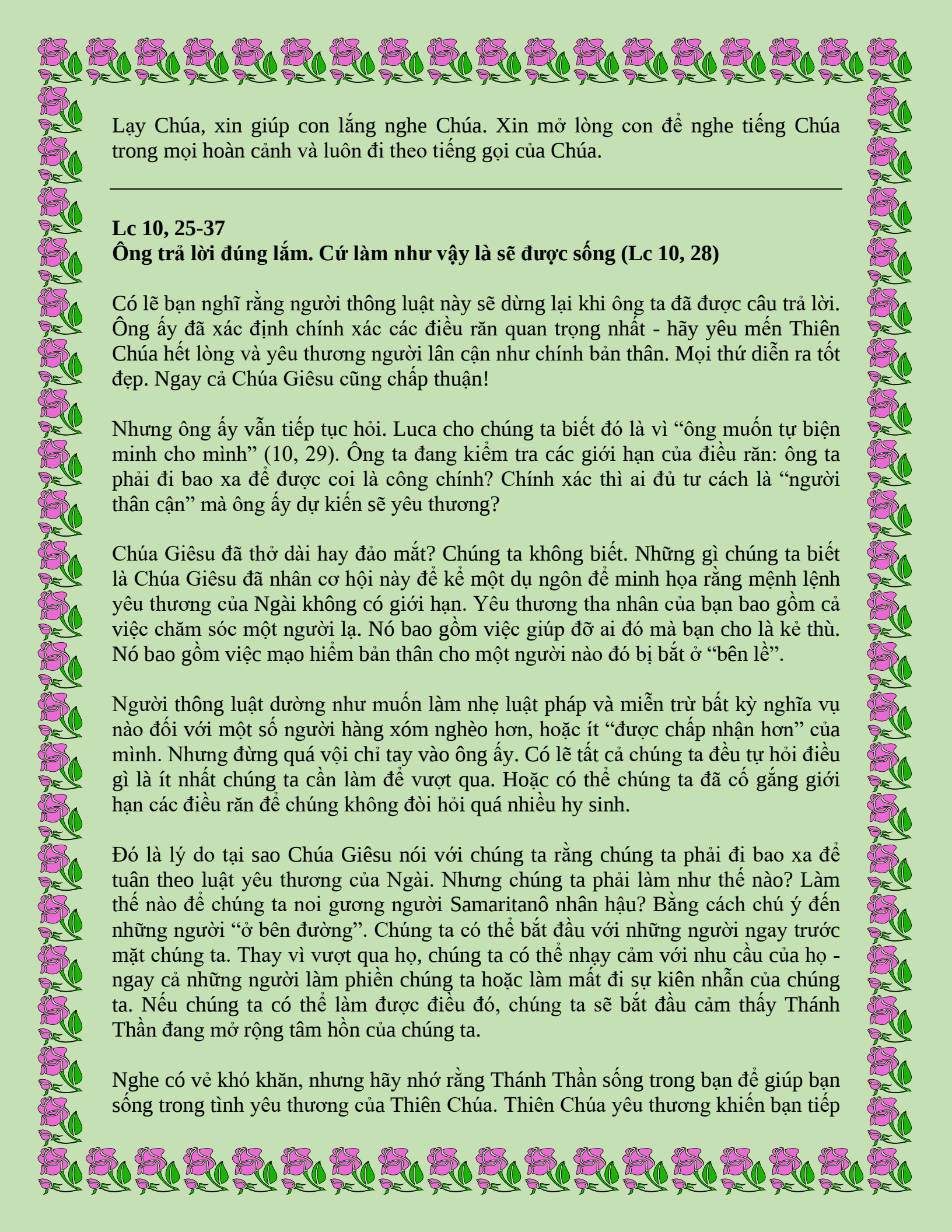
Nhưng Đức Chúa tung ra một cơn gió to trên biển (Gn 1,4)

Nếu đọc kỹ câu chuyện về ngôn sứ Giôna, bạn sẽ nhận thấy rằng Chúa không bao giờ bỏ rơi vị tiên tri ương ngạnh của Ngài. Thay vào đó, Ngài liên tục gọi ông trở lại. Lúc đầu, khi Giôna không nghe lời Ngài, Chúa đã giáng một cơn bão dữ dội - không phải để quấy rối ông, mà để đưa ông vào ý muốn của Ngài. Sau đó, khi Giôna bị quăng xuống biển, Ngài sai một con cá lớn đến nuốt chửng ông. Trong ba ngày ở trong bụng cá, Giôna có thời gian để suy nghĩ và cầu nguyện, và cuối cùng ông quyết định nghe theo lời kêu gọi của Chúa: “Điều con đã thề, con sẽ giữ” (Gn 2,10).

Còn chúng ta thì sao? Thiên Chúa làm gì khi chúng ta không lắng nghe tiếng Ngài? Chúng ta học được từ Giôna rằng Thiên Chúa không bỏ rơi chúng ta - bất kể chúng ta cảm thấy thế nào hoặc hoàn cảnh có thể tồi tệ như thế nào. Giống như Giôna, chúng ta có thể thấy hoàn cảnh không thuận lợi với mình. Tuy nhiên, thay vì một cơn gió quật ngã chúng ta theo nghĩa đen, chúng ta dễ cảm thấy nội tâm xáo trộn hơn. Cảm giác không thoải mái này có thể là một dấu hiệu cho thấy chúng ta đang “đi chệch hướng”. Đó thực sự là tiếng nói của Chúa Thánh Thần nói với chúng ta rằng có điều gì đó không ổn.

“Tiếng nói êm ái, nhỏ nhẹ” của Thánh Linh - ngay cả khi nó có vẻ rất khẳng khái hoặc “to tiếng” - không bao giờ ngừng nói với chúng ta. Qua Thần Khí của Ngài, Thiên Chúa sẽ tiếp tục thúc đẩy chúng ta. Khi kháng cự Ngài, chúng ta có thể cảm thấy mình như Giôna ở trong bụng cá voi, bị bó buộc và đơn độc. Nhưng những gì chúng ta đang thực sự trải nghiệm là sự thành tín và kiên trì không ngừng của Chúa trong việc kêu gọi chúng ta bước theo Ngài.

Có tình huống nào mà Chúa khiến bạn “kích động” không? Có điều gì Ngài yêu cầu bạn mà dường như quá thách thức không? Có lẽ bạn cảm thấy mình quá bận rộn và không có thời gian cho một cam kết khác. Hoặc có thể bạn sợ bước ra ngoài và bạn lo lắng điều gì sẽ xảy ra nếu bạn làm vậy. Hãy tiếp tục thử nghiệm việc lắng nghe Chúa. Nếu bạn nghĩ rằng Ngài đang yêu cầu bạn làm điều gì đó, đừng giống như Giôna và chạy theo hướng ngược lại. Hãy đi bước đầu tiên trên con đường mà Chúa đang chỉ cho bạn. Sau đó, hãy xem những gì Chúa làm với sự sẵn lòng của bạn!

Lạy Chúa, xin giúp con lắng nghe Chúa. Xin mở lòng con để nghe tiếng Chúa trong mọi hoàn cảnh và luôn đi theo tiếng gọi của Chúa.

Lc 10, 25-37

Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống (Lc 10, 28)

Có lẽ bạn nghĩ rằng người thông luật này sẽ dừng lại khi ông ta đã được câu trả lời. Ông ấy đã xác định chính xác các điều răn quan trọng nhất - hãy yêu mến Thiên Chúa hết lòng và yêu thương người lân cận như chính bản thân. Mọi thứ diễn ra tốt đẹp. Ngay cả Chúa Giêsu cũng chấp thuận!

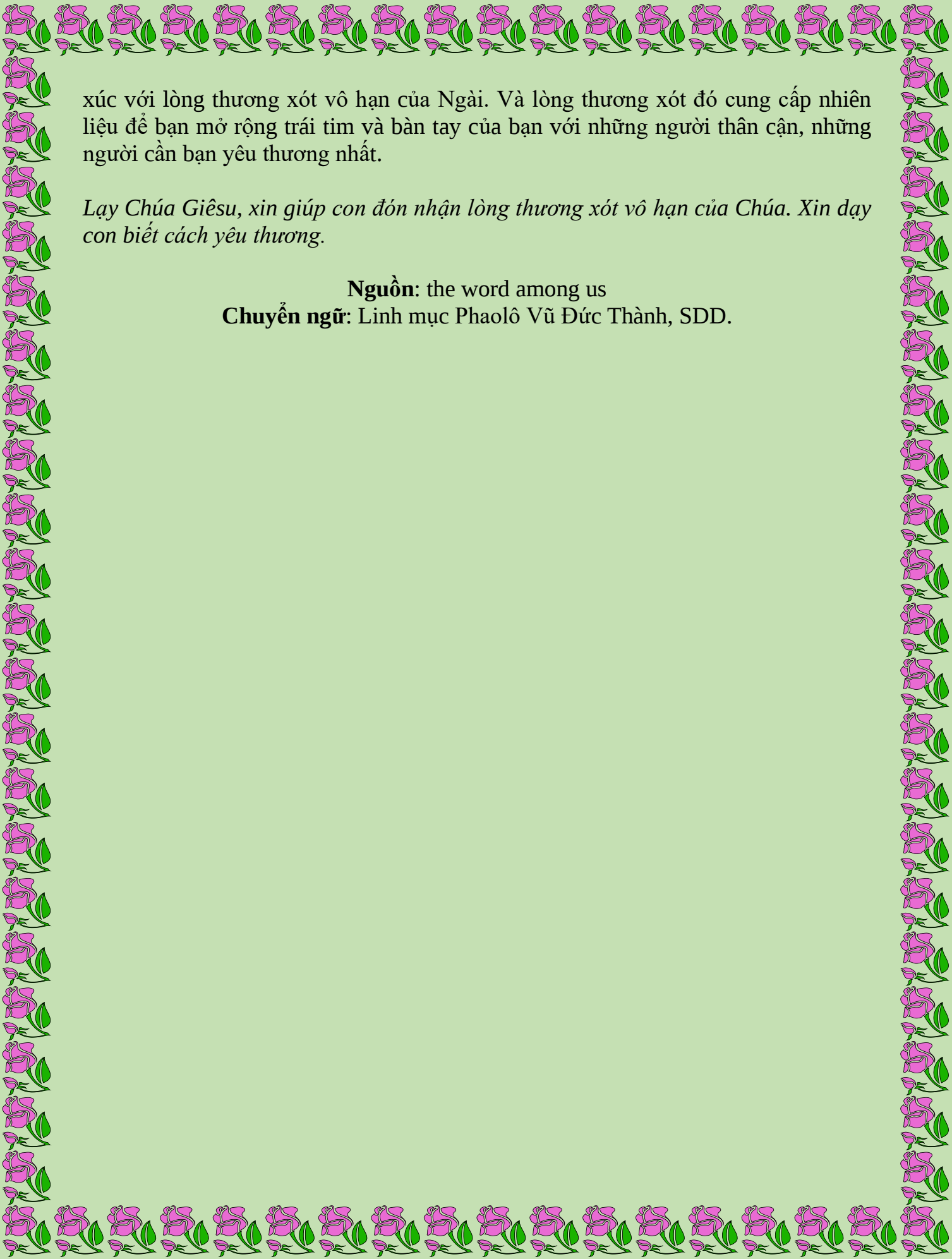
Nhưng ông ấy vẫn tiếp tục hỏi. Luca cho chúng ta biết đó là vì “ông muốn tự biện minh cho mình” (10, 29). Ông ta đang kiểm tra các giới hạn của điều răn: ông ta phải đi bao xa để được coi là công chính? Chính xác thì ai đủ tư cách là “người thân cận” mà ông ấy dự kiến sẽ yêu thương?

Chúa Giêsu đã thờ dài hay đảo mắt? Chúng ta không biết. Những gì chúng ta biết là Chúa Giêsu đã nhân cơ hội này để kể một dụ ngôn để minh họa rằng mệnh lệnh yêu thương của Ngài không có giới hạn. Yêu thương tha nhân của bạn bao gồm cả việc chăm sóc một người lạ. Nó bao gồm việc giúp đỡ ai đó mà bạn cho là kẻ thù. Nó bao gồm việc mạo hiểm bản thân cho một người nào đó bị bắt ở “bên lề”.

Người thông luật dường như muốn làm nhẹ luật pháp và miễn trừ bất kỳ nghĩa vụ nào đối với một số người hàng xóm nghèo hơn, hoặc ít “được chấp nhận hơn” của mình. Nhưng đừng quá vội chỉ tay vào ông ấy. Có lẽ tất cả chúng ta đều tự hỏi điều gì là ít nhất chúng ta cần làm để vượt qua. Hoặc có thể chúng ta đã cố gắng giới hạn các điều răn để chúng không đòi hỏi quá nhiều hy sinh.

Đó là lý do tại sao Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng chúng ta phải đi bao xa để tuân theo luật yêu thương của Ngài. Nhưng chúng ta phải làm như thế nào? Làm thế nào để chúng ta noi gương người Samaritanô nhân hậu? Bằng cách chú ý đến những người “ở bên đường”. Chúng ta có thể bắt đầu với những người ngay trước mặt chúng ta. Thay vì vượt qua họ, chúng ta có thể nhạy cảm với nhu cầu của họ - ngay cả những người làm phiền chúng ta hoặc làm mất đi sự kiên nhẫn của chúng ta. Nếu chúng ta có thể làm được điều đó, chúng ta sẽ bắt đầu cảm thấy Thánh Thần đang mở rộng tâm hồn của chúng ta.

Nghe có vẻ khó khăn, nhưng hãy nhớ rằng Thánh Thần sống trong bạn để giúp bạn sống trong tình yêu thương của Thiên Chúa. Thiên Chúa yêu thương khiến bạn tiếp

xúc với lòng thương xót vô hạn của Ngài. Và lòng thương xót đó cung cấp nhiên liệu để bạn mở rộng trái tim và bàn tay của bạn với những người thân cận, những người cần bạn yêu thương nhất.

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con đón nhận lòng thương xót vô hạn của Chúa. Xin dạy con biết cách yêu thương.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.